

[Poul Nielson]

leskab ud, bare fordi vi godt ved, at man kan få nogle nye, der energimæssigt er bedre? Hvordan skal vi sige det til hende og hvornår?

Det er den diskussion, vi ønsker at få i gang på baggrund af det forskningsprojekt, vi er blevet enige med ministeren om at lave i medfør af vores aftale. Vi skal have op på bordet, hvad det er for styringsmidler, der skal til, hvis det her skal blive til realiteter. Det er det, der er det afgørende i den sag.

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg kunne i fortsættelse af det sidste – jeg skal i øvrigt gøre det kort af hensyn til de ønsker, der har været fremsat herom – sige, at jeg mener, det er meget vigtigt, at vi gør, hvad vi kan på spareområdet, at vi gør, hvad vi kan for at anvende vore hjemlige ressourcer. Jeg plejer gerne at sige, at vore hjemlige ressourcer skal vi da bruge alle sammen, så meget vi overhovedet kan, og så føjer jeg til: så længe det er realistisk. Men det er altså nødvendigt med den tilføjelse. Det er utrolig vigtigt, at vi fortsætter en udvikling på området på alle felter, men vi skal altså også have en vis realisme i baghovedet, ellers kommer vi galt af sted.

Hr. Poul Nielson spørger om dette med yderligere gaskøb. Vi kan vel sige, at vi nu er i en situation, hvor vi har udsolgt i forhold til den aftale, den kontrakt, der er indgået, og regeringen overvejer nu det videre skridt, der skal tages. Jeg hælder personlig nok mere til hr. Poul Nielsons synspunkt end til fru Lone Dybkjærs synspunkt, hvis jeg i øvrigt har forstået det rigtigt.

Det, der er meget afgørende, når der tales om at udvide gasprojektet, er, hvad der ligger i det. Jeg mener ligesom fru Lone Dybkjær ikke, at vi skal ud i alle mulige områder geografisk set i vort samfund med gasforsyning. Det vil rentabiliteten i gasnettet simpelt hen ikke kunne bære.

Konflikten med udnyttelsen af vore hjemlige energiresourcer, vore lokale energiresourcer, er efter min opfattelse vigtig at tage hensyn til. Vi skal anvende flere af vore hjemlige energiresourcer, så længe det er realistisk. Men når det drejer sig om at afsætte mere gas, f.eks. på eksportmarkedet eller f.eks. til industrien i vore store bysamfund, eller hvad ved jeg, så er der nogle

miljømæssige forbedringer og nogle valuta-mæssige forbedringer, som jeg synes må tælle med i den vurdering, som regeringen i øjeblikket er midt i.

Må jeg så sige til SFs ordfører, at det ikke bare er et spørgsmål om ideologi, det er også et spørgsmål om jura, når vi ikke har engageret os i DUC-sagen eller -handelen, som jo nu er en realitet, hvor slutsedlen er underskrevet, hvis man kan sige det på den måde.

Fru Lone Dybkjær omtalte målsætningsdebatten. Jeg synes som sagt, at der var mange interessante elementer i det, som fru Lone Dybkjær rejste. Jeg gav ikke udtryk for, at det var tågesnak eller ligegyldigheder, tværtimod. Sådan som jeg forstod det, drejer det sig om, at vi skulle tage hensyn til vores miljø i energiproduktionen, at vi skulle sikre en større forsyningssikkerhed og have et flerstrengt system. Og det tredje punkt: til lavest mulige pris. De tre punkter synes jeg i sig selv er vigtige at tage hensyn til i energipolitikken. Det er ting, vi i allerhøjeste grad i dagens aktuelle energipolitik tager hensyn til.

At lave en vækstfilosofi baseret på nulvækst tror jeg vil være utrolig farligt for vores beskæftigelsessituation, for vores valuta-indtjening. Også ud fra vore miljømæssige og besparelsesmæssige interesser tror jeg, vi skal være meget, meget varsomme med at lave nogle firkantede regler uden at vide, hvad konsekvensen vil blive af dem. Derfor kræver det nok en dybere drøftelse, hvis vi skal gå mere ind i den sag.

Til sidst til hr. Tinning. Jeg føler i og for sig ikke behov for at gentage, hvad jeg allerede har sagt: det at påstå, at miljø kun indgår ét sted i det fremlagte materiale, er udtryk for, at man opfatter ordet miljø meget snævert. Miljøhensynet indgår på en lang, lang række felter, og jeg har allerede nævnt dem, så jeg behøver ikke at forlænge debatten med det.

(Kort bemærkning).

Riishøj (SF):

Jeg skal kun kort konstatere, at hr. Poul Nielson ikke svarede på alle tre spørgsmål, jeg stillede. Han svarede kun på det med de naturgasfyrede decentrale kraftværker, som ikke nødvendigvis behøver at være i Ensted. Det kunne også være en fremskyndelse af de 450 MW. Der er ikke nødvendigvis grund til